



## Szegedi Törvényszék

<b>Az ügy száma:</b>	5.K.700.761/2021/9.
<b>A felperes:</b>	Húth Ferenc András (6400 Kiskunhalas, Tavasz u. 9.)
<b>Az alperes:</b>	Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal (6000 Kecskemét, Bajcsy-Zsilinszky krt. 2.)
<b>Az alperes képviselői:</b>	Csókási Anita főosztályvezető (6000 Kecskemét, Bajcsy-Zsilinszky krt. 2.)
<b>Az ügy tárgya:</b>	hulladékgazdálkodási ügyben hozott határozattal kapcsolatos közigazgatási jogvita

### Í t é l e t:

A bíróság a keresetet elutasítja.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állam javára az állami adó- és vámhatóság külön felhívásában megjelölt módon és számlára 30.000,- (harmincezer) Ft eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

### I n d o k o l á s

- [1] A bíróság a felperes keresetlevele, az alperes védirata, valamint a megelőző és a bírósági eljárás iratai alapján a következő tényállást állapította meg:
- [2] A felperes tulajdonában álló 6400 Kiskunhalas, Szent György tér 6. számú, belterület 4492 hrsz-ú ingatlanon (a továbbiakban: ingatlan) jogszerűtlen hulladékelhelyezés valósult meg. Az ingatlanon található szennyvízgyűjtő aknában vegyes kommunális hulladékot helyeztek el, amelyben vegyszerek, gyógyszermaradványok, valamint műanyag hulladékok is találhatóak.
- [3] A felperes 2019. október 4-én előterjesztett beadványa szerint az ingatlanon környezetszennyezés valósult meg, amely a Varga Józsefné, illetve lánya, Varga Andrea Szilvia (a továbbiakban: bérlők) tevékenységéhez kapcsolható. A bérlők 2019. augusztus 10-én kezdtek el az ingatlanból kiköltözni.

*A megelőző eljárás és az alperes határozata*

- [4] Az illetékes környezetvédelmi hatóságként eljáró Kiskunhalasi Közös Önkormányzati Hivatal Jegyzője (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a felperes 2019. október 4-én előterjesztett beadványa alapján indult eljárását a V/913-13/2019. számú végzésével bizonyíthatóság hiányában megszüntette. A felperesi fellebbezés folytán eljárás alperes a tényállás tisztázatlansága miatt az elsőfokú végzést megsemmisítette.
- [5] A megismételt eljárásban az elsőfokú hatóság – a felperes előzetes értesítése mellett - 2020. június 29-én helyszíni ellenőrzést (szemlét) tartott. A V/159-3/2020. számú jegyzőkönyv szerint az ingatlanban új bérlő lakik, a főépületben, melléképületekben és az udvaron rend volt, illegális hulladék elhelyezést nem tapasztaltak a helyszínen. Az előkertben található felszámolt, de el nem tömedékelt szennyvízszárazvezetékben a korábbi állapotoknak megfelelően műanyag és kommunális hulladék volt.
- [6] Az elsőfokú hatóság 2020. szeptember 10-én az illegális hulladék elhelyezése tárgyában hivatalból közigazgatási hatósági eljárást indított, amelyről a felperest tájékoztatta. Az elsőfokú hatóság felhívására 2020. november 9-én előterjesztett nyilatkozatában a felperes – többek között - utalt arra, hogy a 2019. október 3-i bejelentésében megnevezte a bérlőket, mint a hulladék egykori elhelyezőit, akik 2018. június 1. és 2019. augusztus 15. közötti időszakban helyezték el a hulladékot az ingatlan szennyvíz aknájában. Véleménye szerint a probléma elkerülhető lett volna, ha a volt bérlők az ingatlant kitakarított állapotban adták volna vissza a közös mérőóra állás leolvasását követően.
- [7] A bérlők egybehangzó nyilatkozatai szerint az ingatlan tulajdonosa vetette fel a zöld hulladék szennyvíz aknában történő elhelyezését, továbbá kommunális- és veszélyes hulladékot nem helyeztek el a tárgyi aknába. Nyilatkozataikban megerősítették, hogy az ingatlan elhagyása, valamint az azt megelőző takarítás nem valósult meg teljesen és megfelelően, a felperessel elmérgesedett viszony miatt.
- [8] Az elsőfokú hatóság a 2019. december 17-én kelt V/159-3/2020. számú határozatában az ingatlanon történt illegális hulladék elhelyezés miatt kötelezte az ingatlan tulajdonosát, a felperest arra, hogy az ingatlanon található jogellenesen elhelyezett hulladékot engedéllyel rendelkező hulladékkezelőnek átadja és az átadás tényét dokumentumokkal igazolja. Döntését - többek között - a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Ht.) 2. § (1) bekezdés 34. pontjára, 31. §-ára és 61. § (3) és (5) bekezdéseire alapította.
- [9] A felperesi fellebbezés folytán eljárás alperes a 2020. december 16-án kelt BK/KTF/00511-2/2021. számú határozatával az elsőfokú határozat rendelkező részének II. bekezdését törölte, a rendelkező részének III. bekezdését pedig akként változtatta meg, hogy kötelezte a felperest, mint az ingatlan tulajdonosát arra, hogy az ingatlanon jogellenesen elhelyezett hulladékokat a Ht. 31. § (2) bekezdésének megfelelően, a hulladékgazdálkodási hatóság által feljogosított, véglegessé vált engedéllyel rendelkező részére teljes körűen adja át, azaz a jogsértő állapotot szüntesse meg. Az alperes az elsőfokú határozatot – az indokolás megváltoztatása mellett – egyebekben helybenhagyta.
- [10] Indokolása szerint továbbra sem bizonyított egyértelműen a hulladék el nem tömedékelt szennyvízszárazvezetékben történő elhelyezőjének személye. A fényképek később készültek, mint az előre nem jelzett kiköltözés, ami között 40 nap telt el, amely időszakban, mind a bérlők, mind

az ingatlan tulajdonosa hozzáfért a szennyvízaknához, hiszen a felperes kapukulccsal az ingatlanhoz mindvégig rendelkezett, tehát nem kizárólag a bérlők férhettek hozzá a szennyvízaknához. A fényképfelvételek kizárólag a hulladék jogellenes elhelyezését bizonyítják, ezért a fényképek készítője is feltételezhetőleg csak a fényképek készítése idején látott állapotokról tud nyilatkozni.

- [11] A csatolt szívességi szerződés 2.) pontja alapján vitathatatlanul a bérlők kötelezettsége az ingatlan gondozása, ápolása és takarítása, valamint az ingatlan elhagyása esetén az átvételkor fennálló állapotnak megfelelő állapotban történő visszaadása. A bérlők kiköltözésének okai és körülményei miatt az ingatlan visszaadás az ingatlantulajdonos részére nem megfelelően történt, aminek tisztázása és rendezése azonban nem a hulladékgazdálkodási hatóság hatáskörébe tartozik.
- [12] Felperes által benyújtott szerződések és hivatalos dokumentumok jelentős része kézzel írott, ami nehezíti a dokumentumok olvasását és elősegíti a félreértésüket. Továbbá a teljes ügy feljegyzéseiben, tanú vallomásaiban, nyilatkozataiban és leveleiben foglalt tények és állítások a hulladékgazdálkodási hatóság hatáskörén kívül esnek, mivel többször személyes ellentétéről, pénzügyi tételekről, fizetési kötelezettségekről, valamint a szerződő felek kötelezettségeiről szólnak.
- [13] A hulladék elhelyezés valószínűsíthető idején nem a tulajdonos volt az ingatlan használója, illetve birtokosa, tekintettel az akkor fennálló bérleti jogviszonyra, ugyanakkor a hulladékot jogellenesen elhelyező személye kétséget kizáróan nem rögzíthető. A felperes a beazonosításra alkalmas módon megnevezte azon személyeket, akik feltételezhetően a hulladék jogellenes elhelyezésével részben érintettek, ugyanakkor velük szemben a jogellenesség tényét nem bizonyította. A felperes kizárólag olyan nyilatkozatokat terjesztett elő, amelyekben előadta, hogy álláspontja szerint ki valósította meg a jogsértő tevékenységet. A Ht. 61. § (5) bekezdése alapján azonban ilyen esetben a jogellenesség tényét bizonyítani is szükséges, azaz a bizonyítási teher nem az eljáró hatóságot terheli.

#### *A felperes keresete és beadványa*

- [14] A felperes az alperes végleges határozatával szemben jogsértésre hivatkozással előterjesztett keresetében kérte az alperesi határozat megsemmisítését. Indokolása szerint az ingatlan 2018. június 1-jétől bérbe adta a bérlők részére. Mivel a bérlők több számlát elmulasztottak befizetni (és a közszolgáltatók már kikapcsolással fenyegettek), a felperes 2019. augusztus 10-én elment az ingatlanhoz, ahol azt tapasztalta, hogy költözködés miatt van ott egy teherautó. A szerződésben kikötött 60 napos felmondási idő ellenére a bérlők sem szóban, sem írásban nem értesítették. 2019. szeptember 19-én az udvarról, utcáról, be nem tömedékelt szennyvízaknáról 21 db fényképet készítettek.
- [15] Az ingatlan területén letett felperesi kulcs-csomót a bérlők 2019. szeptember 27-én megtalálták és a felperesnek visszaadták, aznap újabb 14 db fényképet készítettek a lakóház helyiségeiről. Az alperes szerint az udvar, utca és lakóház „részben takarított”, ugyanakkor az ingatlan takarítását, lomtalanítását egy takarító cég végezte el 64.000,- Ft-ért, azonban a szennyvízaknát nem vállalták. Szó sincs 50 napos késedelemről, mert a bérlőknek 2019. szeptember 25-én 18:30-ig adott arra határidőt, hogy takarítsanak ki, hozzák rendbe a szennyvízaknát, az ott hagyott kellékeket 2019. szeptember 30-ig hordják ki, azonban ezt sem tették meg. Ezen a napon telefonált a felperes a környezetvédőnek is a környezet szennyezése

ügyében, és 2019. október 3-án vették át a bejelentését. Indítványozta a fényképeket készítő Kovács Erzsébetet tanúként történő meghallgatását.

- [16] A felperes a 8. számú beadványában kérte az alperesi védirat elutasítását és perköltsége megállapítását. Ismertette a bérlőkkel kapcsolatos viszonyának részleteit, utalt arra, hogy 2019. szeptember 11-én kérte, hogy pakoljanak el, takarítsák ki az ingatlan teljes egészét, a szennyvízagnát is. A megkötött bérleti szerződés ellenére az ingatlant kiköltözés előtt - a mellékelt fényképek szerint - nem takarították ki, a szerződés felmondásra vonatkozó rendelkezéseit sem tartották be, az eljárás során a bérlők hamisan állították, hogy köztük elmérgesedett a viszony. A védiratból állítása szerint az látszik, mintha ő vitte volna oda a szennyező műanyagokat, a különféle gyógyszereket, amelyet sérelmesnek tart. Részletesen bemutatta a tulajdonában álló másik ingatlan tulajdonságait és egészségi állapotát. Kifogásolta, hogy a helyszíni ellenőrzést lefolytató vizsgáló még egy szurkáló botot sem hozott, hogy ki tudjon venni egy gyógyszermaradványt, amit a bérlők hagytak ott. Állította, hogy nem az alperesre tartozik annak tisztása és rendezése, hogy a bérlők kiköltözése, illetve az ingatlan visszaadása megfelelően történt-e.

*Az alperes védekezése*

- [17] Az alperes védiratában a határozatban foglalt indokokkal egyezően kérte a kereset elutasítását, perköltsége megállapítását nem kérte. Rámutatott, hogy döntése meghozatalakor az elsőfokú döntés kiadmányozásának napján, 2021. március 11-én hatályos jogszabályi állapotokat vette figyelembe. Az alperes a tárgyi eljárással érintett tényeket és körülményeket a maga egészében vizsgálta, a tényállást a lehető legteljesebb mértékben tisztázta, a tudomására juttatott új tényeket és körülményeket kimerítően vizsgálta, ezért a felperes ezirányú kereseti kifogásai megalapozatlanok.
- [18] A kereset a következők szerint *alaptalan*.
- [19] A közigazgatási perben a bíróság azt vizsgálja, hogy jogszabálysértő-e a keresettel megtámadott határozat. Ennek megítélésénél a közigazgatási határozat meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és a fennálló tények figyelembevételével kell eljárnia. A jogszabálysértés lehet anyagi jogi vagy eljárási jogi jogszabálysértés.
- [20] Jogszabálysértő a határozat, ha megalapozatlan, érdemben nem felel meg a jogszabályi előírásoknak, meghozatalakor nem megfelelő jogszabály alkalmazására került sor, vagy a helyesen kiválasztott jogszabályt tévesen értelmezték, a határozat indokolásából nem derül ki a hatóság által megállapított tényállás, a döntése alapjául szolgáló jogszabályi rendelkezés és az abból levont jogi következtetés, a közigazgatási eljárás során olyan jelentős eljárási szabálysértés történt, amely a döntés érdemére is kihat.
- [21] A közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perekben a bíróság nem terjeszkedhet túl a kereseti kérelemre és ellenkérelemre (védíraton). A Legfelsőbb Bíróság (Kúria) KK 34. számú állásfoglalása és a 2/2011. (V. 9.) KK véleményben foglaltak szerint a kereseti kérelemhez kötöttség elve közigazgatási perben is érvényesül. A bíróság csak a keresetlevélben megjelölt jogszabálysértést vizsgálhatja, kivéve, ha semmisségi okot észlel.
- [22] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontja szerint a bíróság a keresetet elutasítja, ha alaptalan.

- [23] A Kp. 85. § (2) bekezdése szerint a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja.
- [24] Az elsőfokú határozat meghozatalakor hatályos Htv. 2. § (1) bekezdése szerint e törvény alkalmazásában  
24. hulladékbirtokos: a hulladéktermelő, továbbá bármely jogalany, akinek vagy amelynek a hulladék a birtokában van;  
34. ingatlanhasználó: az ingatlan birtokosa, tulajdonosa, vagy kezelője, valamint a társasház és a lakásszövetkezet, aki (amely) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás igénybevételére köteles és akinek (amelynek) a közszolgáltató rendelkezésére áll.
- [25] A Ht. 31. § (1) bekezdése szerint a hulladékbirtokos gondoskodik a hulladék kezeléséről.  
A (2) bekezdés b) pontja alapján a hulladékbirtokos a hulladék kezeléséről a hulladék hulladékkezelőnek történő átadása útján gondoskodik.
- [26] A Htv. 61. § (1) bekezdése szerint hulladéktól a 31. §-ban meghatározottakra figyelemmel, csak kijelölt vagy arra fenntartott helyen, a környezet veszélyeztetését kizáró módon lehet megválni. Nem mentesül a hulladék birtokosára, illetve tulajdonosára vonatkozó szabályok alól az, aki a birtokában, illetve tulajdonában lévő hulladéktól nem az e törvényben meghatározott kötelezettségek teljesítésével válik meg.  
A (2) bekezdése alapján az ingatlanon ellenőrizetlen körülmények között elhelyezett vagy elhagyott hulladék 31. § szerinti elszállításának és kezelésének kötelezettsége a hulladék tulajdonosát vagy korábbi birtokosát terheli.  
A (3) bekezdése értelmében, ha a hulladék tulajdonosa vagy korábbi birtokosa a (2) bekezdés szerinti kötelezettségét önként nem teljesíti, vagy nem állapítható meg a személye, illetve annak személye, aki a hulladéktól az (1) bekezdésben foglaltak megsértésével vált meg, akkor a hulladékbirtokosra vonatkozó 31. § szerinti kötelezettség azt az ingatlanhasználót terheli, akinek az ingatlanán a hulladékot elhelyezték vagy elhagyták.  
Az (5) bekezdése szerint az ingatlanhasználó mentesül a felelősség alól, ha azt, aki a hulladékot az ingatlan területén vagy közterületen elhagyta vagy jogellenesen elhelyezte, a környezetvédelmi hatóság előtt beazonosításra alkalmas módon megnevezi, és vele szemben a jogellenesség tényét bizonyítja.  
A (6) bekezdése alapján a környezetvédelmi hatóság a jogellenesen elhelyezett vagy elhagyott hulladék elszállítására és kezelésére kötelezi azt a személyt, aki e § rendelkezéseire figyelemmel a 31. § (1) bekezdésében megállapított kötelezettségének önként nem tesz eleget.
- [27] A bíróságnak ebben a közigazgatási perben a felperesi kereset alapján abban a jogkérdésben kellett döntést hoznia, hogy az alperes az irányadó anyagi jogi- és eljárási jogi jogszabályoknak megfelelően kötelezte-e a felperest, mint az ingatlan tulajdonosát az ingatlanon található jogellenesen elhelyezett hulladék engedéllyel rendelkező hulladékkezelőnek történő átadására és az átadás tényének igazolására.
- [28] A bíróság elsődlegesen rögzíti, hogy a felperes és a bérlők közötti viszony alakulása, a köztük lévő, bérleti szerződésből eredő esetleges elszámolási vita ebben a közigazgatási perben nem vizsgálható, hiszen a bíróságnak kizárólag az alperes keresettel támadott határozatának jogszerűségéről kellett állást foglalnia.

- [29] A felek között az illegális hulladékelhelyezés megvalósulása nem volt vitatott, álláspontjuk kizárólag a hulladék elszállítására és kezelésére kötelezhető személy tekintetében tért el. A felperes állította, hogy a hulladék jogszerűtlen elhelyezése az ingatlan korábbi bérlőihez köthető, őket meg is nevezte, az eljárás során nyilatkozataival és fényképekkel kívánta a jogellenességet bizonyítani. Az alperesi vélemény szerint viszont a széleskörű bizonyítási eljárás ellenére sem volt megállapítható a hulladék tulajdonosának vagy birtokosának személye, ezért a Htv. hivatkozott rendelkezései alapján a felperest, mint ingatlanhasználót kellett a hulladék elszállítására és kezelésére kötelezni.
- [30] A Kúria a KGD2019. 129. szerint már vizsgálta a jogellenesen elhelyezett hulladék elszállítására és kezelésére irányadó felelősségi és kapcsolódó bizonyítási szabályokat. A [23] pontban kifejtette, hogy a Htv. 61. §-ához fűzött jogalkotói indokolás szerint az elhagyott, illetve jogszerűtlenül elhelyezett hulladéokra vonatkozó szabályok a Hgt. rendelkezéseire képest jelentős tartalmi változást nem jelentenek, így az ingatlanon elhagyott hulladék kezelésének kötelezettsége továbbra is a hulladék tulajdonosát, ha annak személye nem állapítható meg, akkor ellenkező bizonyításig az ingatlan tulajdonosát terheli. A Htv. preambuluma kimondja, hogy a törvény megalkotására - többek között - a környezetterhelés mérséklése, a hulladékképződés, illetve a képződő hulladék káros hatásainak megelőzése, valamint a vissza nem forgatható hulladék környezetkímélő ártalmatlanítása érdekében került sor.
- [31] A Kúria [24] pontban hangsúlyozta, hogy a Htv. 61. §-a a jogellenesen elhelyezett hulladék elszállításának és kezelésének felelősségi szabályait többlépcsős, konkrét és kogens szabályozással határozza meg. Elsődlegesen az elszállítás és kezelés kötelezettsége a hulladék tulajdonosát vagy korábbi birtokosát terheli, amennyiben azonban az a személy a kötelezettségének önként nem tesz eleget vagy kiléte nem állapítható meg, úgy a kötelezettség az ingatlanhasználót, vagyis jelen esetben a felperest mint az ingatlan kezelőjét terheli [Htv. 2. § 34. pont, 61. § (2), (3) bekezdései].
- [32] A bíróság rögzíti, hogy a Kúria ismertetett döntését jelen perben is irányadónak tekinti, annak tartalmától eltérni nem kíván.
- [33] A Htv. 31. § (1) bekezdése a hulladékbirtokos kötelezettségévé teszi a hulladék kezeléséről történő gondoskodást és a Htv. 61. § (1) bekezdés 1. mondatának előírása szerint hulladéktól csak kijelölt vagy arra fenntartott helyen, a környezet veszélyeztetését kizáró módon lehet megválni. A Htv. 61. § (2) bekezdése alapján az ingatlanon ellenőrizetlen körülmények között elhelyezett vagy elhagyott hulladék 31. § szerinti elszállításának és kezelésének kötelezettsége a hulladék tulajdonosát vagy a korábbi birtokosát terheli.
- [34] A Htv. 61. § (3) bekezdése rögzíti, ha a hulladék tulajdonosa vagy korábbi birtokosa a (2) bekezdés szerinti kötelezettségét önként nem teljesíti vagy nem állapítható meg a személye, illetve annak személye, aki a hulladéktól az (1) bekezdésben foglaltak megsértésével vált meg, akkor a hulladékbirtokosra vonatkozó 31. § szerinti kötelezettség azt az ingatlanhasználót terheli, akinek az ingatlanán a hulladékot elhelyezték vagy elhagyták. A Htv. 61. § (5) bekezdése értelmében az ingatlanhasználó mentesül a felelősség alól, ha azt, aki a hulladékot az ingatlan területén vagy közterületen elhagyta vagy jogellenesen elhelyezte, a környezetvédelmi hatóság előtt beazonosításra alkalmas módon megnevezi, és vele szemben a jogellenesség tényét bizonyítja.

- [35] A hivatkozott KGD alapján a Htv. 61. §-a a jogellenesen elhelyezett hulladék elszállításának és kezelésének felelősségi szabályait többlépcsős, konkrét és kógens szabályozással határozza meg. A Htv. 61. § (2) bekezdéséből következően az elszállítás és kezelés kötelezettsége a elsődlegesen hulladék tulajdonosát vagy korábbi birtokosát terheli, amennyiben azonban az a személy a kötelezettségének önként nem tesz eleget vagy kiléte nem állapítható meg, úgy a kötelezettség a Htv. 61. § (3) bekezdése alapján az ingatlanhasználót, vagyis jelen esetben a felperest, mint az ingatlan tulajdonosát terheli a Htv. 2. § 34. pontja értelmében.
- [36] Az eljáró hatóságok a megismételt eljárás során helyszíni szemlét tartottak, tanúkat hallgattak meg és beszerezték a felperes nyilatkozatait. A széleskörű bizonyítási eljárás ellenére alappal állapították meg, hogy a felperes a hulladékot elhelyező vagy elhagyó személy(ek)et pontosan megnevezte, ugyanakkor a jogellenesség tényét velük szemben nem bizonyította.
- [37] A Htv. 61. § (5) bekezdése, mint speciális jogszabályhely a bizonyítás terhét e vonatkozásban az ingatlanhasználóra telepíti, a felelősség alóli mentesülését két konjunktív feltételhez köti: egyfelől a jogellenes hulladékelhelyező személyét az ingatlanhasználónak beazonosításra alkalmas módon kell megneveznie, másfelől bizonyítania szükséges vele szemben a jogellenesség tényét. Az első feltétel teljesült, hiszen a felperes konkrétan megnevezte a bérlőket, mint jogellenes hulladékelhelyezőket, a második feltétel (a jogellenesség tényének bizonyítása) azonban nem teljesült, erre tekintettel a felperes a felelősség alól nem mentesülhet.
- [38] A felperes a keresetében állította, hogy az alperes a tényállás tisztázási kötelezettségének nem tett eleget, ugyanakkor azt a perben sikerrel nem bizonyította. Az alperes a tényállást a Htv. 61. §-ában írt elégséges módon állapította meg, ezért a bizonyítási teher nem fordult meg. A bíróság a felperes tanúbizonyítási indítványát, mint szükségtelent elutasította, mert a megjelölt tanú - aki a becsatolt fényképfelvételeket készítette - legfeljebb a képek készítésekor talált állapotokról tudott volna nyilatkozni. A hulladék jogszerűtlen elhelyezése ugyanakkor a felek között nem volt vitatott, a tanú a jogellenes hulladékelhelyező személyére vonatkozóan közvetlen információt nem tudott volna szolgáltatni.
- [39] A fentiekre tekintettel az alperes alappal kötelezte a felperest, mint az ingatlan tulajdonosát a Ht. 31. § (2) bekezdésének megfelelően arra, hogy az ingatlanon jogellenesen elhelyezett hulladékokat, a hulladékgazdálkodási hatóság által feljogosított, véglegessé vált engedéllyel rendelkező részére teljeskörűen adja át, azaz a jogsértő állapotot szüntesse meg. Az alperes a döntését kellő mértékben megindokolta, abból az alkalmazott jogszabályok kitűnnek, azokat az alperes helyesen értelmezte. A bíróság a fentiek alapján a felperes alaptalan keresetét a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította, mert azt állapította meg, hogy az alperesi határozat a keresetben jelzett okokból nem jogszabálysértő.

#### *Záró rész*

- [40] A felperes pereszes lett, ezért köteles a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 30.000,- Ft tételes eljárási illeték megfizetésére az állam javára az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon és számlára. [Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 102. § (1) bekezdése, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 45/A. § (1) bekezdése, 62. § (1) bekezdés h) pontja, 74. § (3) bekezdése, a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján.]

[41] Az alperes perköltség megállapítását nem kérte, így a bíróság arról nem rendelkezett.

[42] Az ítélet elleni fellebbezési jogot a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Szeged, 2021. október 14.

Dr. Kinyó Krisztina s. k.  
b í r ó